

นิราศเดือน

หนึ่นพรหมสมพัตสร (มี)

นิราศเดือน เป็นวรรณกรรมที่ทราบกันมานานว่าเป็นงานกลอนของนายมีผู้อ่านนิราศ เดือนอย่างพินิจพิจารณาจะมองเห็นลักษณะเด่นพากษ์ของสำนวนนายมืออย่างชัดเจนว่ามีโวหารที่เนียบคม และตรงไปตรงมา ฉะนั้น นักวิเคราะห์วรรณคดีจึงนิยมใช้นิราศเรื่องนี้เป็นแนวเทียบสำหรับวินิจฉัยว่า คำกลอนเรื่องใดเป็นงานของนายมีหรือไม่

แนวแต่งโดยดำเนินเรื่องตามลำดับเดือน เช่นนี้มิใช่เป็นแนวใหม่ เคยมีกีบราณทำมาแล้ว เช่นเรื่อง ทวารศมาส แต่นายมีสามารถทำให้น่าสนใจแตกต่างไปจากแนวเก่าด้วยการสรุป ใส่ความคิดของตนเองและเรื่องน่ารู้ต่าง ๆ เป้าไว้อย่างเหมาะสม นิราศเดือนจึงเป็นวรรณกรรมที่สมบูรณ์ด้วยรஸโวหารและสะท้อนภาพสังคมไทยสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นอย่างชัดเจน

ໄວ້ຖຸດເດືອນທັນທຳມີຄົມຫັນຕ

ພວກນຸ່ມຍົບສຸດສຸຂສຸກຄວນ
ທັງຜູ້ດີເຢີໃຈສ່ວັນຄາສ
ສ້ວນແຕ່ງຕ້າວກ້ວກັນວັນສົງກຣານຕ
ທີ່ເແລ່ແກ່ແມ່ມ່ຍມີໂຄຣເທິ່ວ
ທີ່ກຳດັດຊັດສີສ່ວຍທັງກາຍ
ນັ້ນກົມທີ່ສະວາກມາດພະສົງໝໍ
ໄດ້ແຕ່ເພີ່ງພູດກັນຈຳນຽມ
ສ້ວນແຕ່ງຕ້າວເຕັມງາມທາຮມສວາຫ
ສົງກຣານຕທີ່ຕຽບທີ່ໄມ້ມືມອມ
ມີເທິ່ງໄຮສ່ວ່າເນັ້ນຈັນຜູ້ຫຼູງ
ຮາມສູງເດີນດີນສິ້ນສັກດາ
ນັ້ນເລີ່ມເປົ້າເສີຍສ້ວ່າຈັນມັນມີດ
ນັ້ນຈຸດມີອີ້ຍື່ອຜັດກັນເປີງ
ເບາດຕິໄພ່ຕາຍແພ້ເຫຼືອແຕ່ຜັດ
ນຶ່ງເສີຍໃຈເຕັມທີ່ຕ້ອງໜີມີອ
ຄູບາເລີ່ມເປັນຖຸດໃນຮູ້ນັດ
ນັ້ນກົກທົງເລຍເລີ່ມເປັນນັກເລັງ
ທັງຫຸ່ມສາວຈາວຈານດ້ວຍການເລັ່ນ
ແຕ່ຕ້າວເບປ່ລາໄປມີໄດ້ເສີຍ
ໄທເຈັບຈຸກທຸກຍື່ອຕີ່ຕີ່
ທຸກວັນນີ້ໄຄຣມື່ງຄູ່ຮົມ
ເມື່ອໄຣເລົາເຮົານີ້ຈະມີນັ້ນ
ແຕ່ນີ້ກ່ຽວກົງປົງຫາມາຫັນນານ
ຮ້າຄະນີ້ງສິ້ນຫຼຸດສຸດວິທີກ
ເບາດຕິງການປົກທອຂອກກັນເຊຍ
ເບາດຮັກນາແລ້ວມານັກຫັດຖຸກໜ້
ທີ່ກຳດັດຈັດແຈ້ງກັນແຕ່ງການ
ໄວ້ໂອ້ອກອາຄາມນີ້ອາກີພ

ໄດ້ຖຸກັນພຶກວັງເມື່ອສົງກຣານຕ
ອກວາກພຸກຮູບໃນວິທາර
ຄູ່ສາມາດເພື່ອພົງທັນຫຼູງຫ້າຍ
ສູ້ອັດເບີ່ງວິກິນຫວານສູກທານຫລາຍ
ເທິ່ວກວາຍນ້ຳຫອມພຣັມຄຣັກຫາ
ຕ່າງຈຳນັງນີ້ກຳດັດນັດສີການ
ນານນານມາກສັບໄປແສ້ວໃຈຕຣອນ
ໄສ່ສືຈັດທຸແງເປື່ອງຕ້າຍເຄື່ອງຫອມ
ປະດັບພຣັມແຫວນເພື່ອມເມືດມຸກດາ
ຄູ່ເພື່ອພົງທັນຫຼູກເອກເຫັນມີນ່າມ
ເທິ່ວໄລ້ຄວາສາງທີ່ກີມີເຊີງ
ໄຄຮີ້ຕິດຄາກຄາງວັງກັນເຫັນ
ທີ່ຮູ້ເຊີງທຳແປດເກົ້າເປັນເຈົ້າມີອ
ສິ້ນປົງປານປັ້ງພັດສັງຄຽງທີ່ອໆ
ໄມ້ສົດຍື່ອທຳໄພ່ຕາຍເບາເອງ
ນຸ້ນາງວິ່ງກະເຕະຫັນເໜາະເໜັງ
ຈັນນີ້ກ່ຽວກົງສ້ວນກັນໄໝຮັກເລຍ
ນັ້ນຊຸ່ມເປັນຜັວເມີຍກັນເສີຍເຈຍ
ໄວ້ອັກເອີ່ຍຄິດໄປແສ້ວໃຈຕຣອນ
ດ້ວຍໄມ້ມີຄູ່ຮີດສັນນິກສັນນ
ສຳຮາຍມົມຍົງເຈີດເປັນນິຈາລ
ຈະໄດ້ວ່າງເວັນທຸກຍົດສຸກສັນນ
ກອດສະພານເຫັນທີ່ໃຫນໄມ້ໄດ້ເລຍ
ສິ້ນເດືອນທັນເຂົາແສ້ວທາເຈົ້າເຂົ້າເຂົ່ຍ
ເຮົາຈະເຈຍອູ້ກໍເທັນໄມ້ເປັນການ
ເອົກເກົກໂກນຈຸກທຸກສັນນ
ມັກຄລກກາຣາມເລ໌ທີ່ປະເພີນ
ທັງໄວ້ກຣັພຍສະຮະພັດນ່າບັດສີ

ดูเพื่อนบ้านเข้าทั้งหลาຍสบายนดี
 สำราญร่มยชมน้องในห้องหอ
 ที่ยังไม่ส่งตัวนีกกลัวตน
 โอลอกเออยยังไม่เคยจะมีผัว
 มิได้ทางเป็นมิ้นดินสองพอง
 เสียดายแท้มุกด่องจะต้องจูบ
 ให้หนะปดฟูกหมอนอนด้วยผัว
 จะไม่มีก็ไม่ได้ไม่สบายน
 จะพูดเกี้ยวเลี้ยวลดให้อดสู
 ที่ลางคนบ่นบ้ำว่านาเคน
 เที่ยวหลบลี้หนีสถานทึ้งบ้านช่อง
 บังชอนชาญรูปงามตามเขานาม
 ที่โภนจุกได้ปีครึ่งพึงจะผลิ
 ที่ลางคนละห้อยน้อยใจตัว
 ที่ตกพุ่มกสุ่มกลัดขัดในอก
 แสงแสงสารหอยิงชาวยไม่วายเลย
 ไม่พันตัวชัวชัวว่าแต่เขา
 เห็นกะเตะไม่ได้ใจเป็นควัน
 ถ้ามีงานใหญ่โตมะโหรสพ
 เห็นนารีรูปงามตามแบบตาย
 มือเหนาคราวนั้นขันหนักหนา
 นอนละเมอเพ้ออจิตคิดประวิง
 อันความรักมักจะเมือนจนเพ้อพก
 ให้โดยหวานครัวญหาทุกราตรี
 กระทั้งสิ่งเดือนเจดไม่เสร็จโศก
 สลากกวัตรจัดแจงแต่งหนาบตอน
 ใส่คานรูปนาคawayากกษ
 แสรกรร้อยห้อยพวงมาลัยกรอง

เบิกดีมีลูกเมียเสียทุกคน
 เป้าเคลียคลอเจราว่ากุศล
 กิต่างคนต่างนีกคนนึงตราวง
 สงสารตัวตั้งแต่นี้มีแต่หมอง
 จะมีห้องแท้แล้วไม่แคสัวเลย
 จะซีดซูบพักตรานิจจาเอย
 ยังไม่เคยมีคู่คูน่าอย
 ไม่เหมือนตัวเปล่าเปลือยเนื้อยใจหาย
 พากผู้ชายเจ้าชั้มกุ้ดแคลน
 ถ้ามีคู่คุ้มตัวเหมือนหัวแหวน
 พ่อแม่เคนขันให้มีชอบใจ
 มีพากพ้องน้าป้าไปอาศัย
 ไม่อาสัยพ่อแม่ไปเต็ตัว
 อุตริหนักหนาจะหาผัว
 ว่ารูปชัวชาวยังไม่หวังเชย
 ถึงมุ่นหมอกอยู่ในกิใช้เฉย
 โอลอกเออยเราก็เป็นเหมือนเช่นกัน
 ตัวของเราเหมือนยักษ์มักระสัน
 เหลือจะกลั้นใจคงเที่ยวกรอกราย
 ชีมักพบเห็นมากกุหลาบหลาย
 เพราะเมามายแกรกรักนีหนักจริง
 ทำทีทำทูกในน้ำใจหญิง
 ฉันหนาใจริงพ่อขุนทองประคองที
 เมื่อันกับอกเรียมแล้วนะแก้วพี่
 สักกีปีจะได้น้องประคองนอน
 บังเกิดโรคแรงนักด้วยรักสมร
 ออย่างแต่ก่อนหาบกระทายมีลายทอง
 ครั้นเดินหนักดูเต็นแผ่นเมฆอง
 ใส่เข้าของหาบทามตามกันมา

ทุกวันนี้มีแต่จะทำเบลก
 สารพัดเอมใจโภชนา
 หึ้งผู้ดีเข็ญใจก์ไปมาก
 รู้จักนามตามพบประสนองค์
 พระกลางคงคงกอกประหม่า
 สับปูรุษกรวดน้ำร่าในใจ
 ที่หนุ่มหนุ่มสาวสาวร่ากันฉัน
 ให้มีเมียรุ่งงามทราบสคราญ
 อนงค์นาญาป่าวราตนางหาผ้า
 ให้รูปงามทรงชุมอุดมดี
 มีเงินทองบ่าวไฟร์เครื่องใช้สอย
 ขี้แต่เรือเกงพังลงนั่งกลาง
 ที่ติดพันกันอยู่ก็ชื่น
 ที่มีแล้วจำเป็นอยู่เรื่อยสนาญ
 กระทำมาหา กินกิญญูโญยิ่ง
 ที่ไม่มีฝังฝาให้อาลัย
 คิดถึงนุชสุดที่รักให้หนักอก
 สักเมื่อไร จะได้แบบแอบอุรา
 ถึงเดือนเบลดเดดอับพยับฝน
 จวนจะบัวเป็นพระศลันนา
 ประดับพุ่มนุปพาพุกษากระถาง
 ตุกตาหน้าพรามณ์งามละมุน
 ต้นไม้ท่องเสารังแหงสีผึ้ง
 อุณรุทธิกินนรชาอ่อนพริ้ง
 ขึ้นกุฎีที่รักรู้จักสนใจ
 พระหนุ่มหนุ่มกสุ่มใจทำไม่ละ
 สำคัญติโภมจริงจริงแล้วนิ่งเฉย
 ไม่พูดมากพادพิงให้พริ้งพระราย
 พระราหนีส่องพระราหไม่ผาสุก
 เหมือนน้ำอ้อยย้อมดูกจนุกมด

ใส่เตี๊ยะแบกเดินด่วนมาถ้วนหน้า
 ตามครรภาราสับปูรุษนุชองค์
 จับสลากรหังสือชือพระสงฆ์
 ต่างจำงน้อมถวายรายกันไป
 ให้ยะถะเสียงสันอยู่หัววันไหว
 ที่ผู้ใหญ่หมายประ โยชน์โพธิญาณ
 นีก์รำพันในจิตอธิชาฐาน
 มีเรือนบ้านดับดังเขามั่งมี
 ไม่เล่นถีร์กินเหล้าเมอาหนาน
 ลางสครีปรารถนาหาขุนนาง
 จะนั่งลงอยู่บนวัลสนาญนุ่งลายย่าง
 ไปตามทางแควชลที่คนพาย
 ไม่เนกอื่นนีก์มีแต่ที่หมาย
 ค่อยเวนวยโโคกเคร้าเบาหัวใจ
 มีลูกหนูยิงลูกชายหมายอาศัย
 เมื่อนกับใจของฉันที่พรรณนา
 นำตาตกพรั่งพระทั้งซ้ายขวา
 ละห้อยหาโโคกศัลย์รำพันคราง
 ฤดูดลพระวสาเข้ามาขวาง
 อยู่เห็นห่างเห็นกันเมื่อวันบุญ
 รูป雷达ซ่างโคล่วยขายกันวุ่น
 ตันพิกุลลินจីดูดีจริง
 คุ้ลลสีลึงเขากายพวงชายหนูยิง
 มีทุกสิ่งซื้อมาบูชาพระ
 ดัดจวิตพูดจาวิสาสะ
 เสียงจำจีระเจราพาสนาຍ
 มีโครงงดูหน้าบัญญาหาย
 ดูเราะรายเรียบร้อยกระซ้อบชด
 เห็บบ้านกรุกเลยลาสิกขานท
 ไครจะอดได้เล่าพวงช่าวเรา

นิกคนึงถึงนางกลางพราชา
เที่ยวฟังเทคโนโลยีได้ขาดคุณล้ำเลา
นั่งพับเพียบเรียบร้อยน้อยไปถูก
ที่ฟังจริงใจครับจนหลับตา
ที่ฟังเล่นเห็นกันเป็นข่าวญี่เนตร
มานั่งเล่นตกันฉันไม่เคย
ที่ท่านแก้แก่ตัวยังช้ำดอก
ท่านอยากนัวซสวдумต์ขนอาบุญ
ด้วยความรักหักเหลือเมื่อนเรือเพียบ
ถ้าผ่อนของขึ้นเสียบ้างยังช้ำใจ
โถ่ออกร้าวเราเหลาหนุ่มหนุ่ม
ตัวฉันเล่าฝ่าคลังลั่งด้วยคลางแคลง
โถในจะสมอารมณ์รัก
ยิ่งร้อนในใจขอให้หมดดู

ถึงเดือนเก้าเคร้าสร้อยละห้อยหา
แต่โคงเคร้าเราเสริมขึ้นเพิ่มพูน
ไม่ได้ชุมโฉมครีไม่มีสุข
ถึงจะมีเข้าของสักห้องเรือน
ถ้ามีคู่สูสมภิรมย์ริน
ถ้าไม่ได้เหมือนหมายตายเสียดี
โ้อว่ากรรมจำเพาะพระเคราะห์ดู
เห็นเมฆมีดเวลาฟ้าคนอง
พยุเยือกโยกมาฟ้าก็แลบ
เหมือนเห็นข่าวญี่เนตรวับแล้วลับกาย
พิรุณเรย์โปรดามาเวลาดึก
ถ้าเหอะได้จะไปพาเอามาโสม
นี่จะจิตฤทธิ์หมายไม่
ระหวายทอตกอยคหมอนลงนอนคราง
ยิ่งคิดคิดจิตคลส้อยละห้อยหา
กลางศืนหนากกลางวันร้อนอ่อนฤทธิ์

แต่ค่อยหาเข้าเย็นไม่เห็นเข้า
เห็นแต่เขาคนอื่นไม่รึนตา
ประน姆มือฟังธรรมเทศนา
บ้างก้มหน้าฟังไปมีได้เงย
ไม่ฟังเทคโนโลยีอาบุญแม่คุณอี้ย
ไม่สิ้นเลยเหล่าตะกาลามกามคุณ
หมายจะออกห่างจากเมือง
ที่แรกรุ่นนี้แล้วรำคาญใจ
จนน้ำเลื่ยนแคมแล้วเจวไม่ไหว
จะไว้ไหนไปได้ไม่หนักแรง
อยากใครสู่มุปลาหนองเที่ยวส่องแสง
จะพลิกแพลงไปอย่างไรก็ไม่รู้
ใครช่วยชักฉันจะไหวให้หัวหมู
ว่าขัดคู่นักหนาให้อาดู
พระจันทราระวันดับกีลับสูญ
ไม่ลับสูญไปบ้างเหมือนอย่างเดือน
จะเปรีบบุกข์อะไรก็ไม่เหมือน
ไม่ชื่นเหมือนคนรักสักราตรี
ทุกวันคืนปรีดีpermเกษมครี
ไปเกิดมีชาติหน้าคอยท่านอง
หมายได้นุชเดือนเก้ายิ่งเคร้าหมอง
พยับฟองฝนสาดอยู่ปราดปрай
คุ้วบแวงแวงวับแล้วดับหาย
ราวกับสายฟ้าแลบแปลบโพยม
คงนึงนีกถึงนางสำอางโฉม
ประคงโฉมโฉมเล่นไม่เร้นวาง
ยิ่งคิดไปสารพัดจะชัดข้าง
กลัวจะค้างมรสุมกสุมหัวใจ
ชลนาเอินอาบพิถាប่ให้ลง
เมื่อครั้งใจจะพันเข้ากรรมงาน

ถึงเดือนสิบเห็นกันเมื่อวันสารท
 กระยาสารททกส้ายไน่โถกพาน
 เจ้างามคอมห่มสีชลินบ
 หยินเข้าของกระยาสารทใส่บำตราพระ
 พอลับเนตรเซชฐานอุราร้อน
 ไมรู้ที่จะวนไครไปตักเตือน
 ถ้าเข้าชิดอดอดจะกอดรัด
 แม้นข่วนหยิกพลิกหันจะกันกร
 จะเปาด้วยคากามหาเสน่ห์
 โอลายมน์โนมครูก้ออยู่ใกล
 ขอเชิญเทพทุกสถานพิมานสิริต
 ออย่าใหเรียมคงอยท่าอยู่ข้าเลย
 อันหนูยังอืนดื่นไปทั้งไตรัจกร
 ขอใหได้แนบน้องประคงกาย
 ยิ่งรำคาญแคนใจใหส้อน
 แม้แลกเปลี่ยนน้ำใจอาลัยล่าย
 ถ้ายอดรักรกรวนประจวบจิต
 จะประโลงโนมเฉลิมเป็นเจ้มจอม
 จะตั้งตึกปีกแผ่นใหแน่นหนา
 ช่วยข้าคนบ่าวไฟร์ไวใช้การ
 พ่นอนตรอกนิกนิยมสมบัติบ้า
 สิ้นเดือนสิบลิบลับนับแต่ไกล

เดือนสิบเอ็ดเสร็จธุระพระวษา
 ลงเรือเพียบพายยกเหมือนกบิน
 สนูกสนานนานยวานยาวสันน
 แพ้ชนะปะคาดูดชาล่อง
 ไปช่วยแหน่แลกันกระสันสวยงาม
 จนเปียกชุมดูมตั้งอสั่งดี
 เมื่อ ank แตกแบกโคลกไว้สักพ้อม

ใส่อังคสานากระยาหาร
 พวงช่าวบ้านถ้วนหน้ามาราณ
 แล้วจับจบทัพพื้นอ้มศีรษะ
 ဓารณะเสร็จสรรพกลับมาเรือน
 แสนอวารณ์ใหญ่ให้คระเหมือน
 ให้มาเยือนเยี่ยมพีถึงที่นอน
 สองสัมผัสเคล้านทรงดวงสมรา
 ทำแห่งอนพี่จะร้อยให้ห้อใจ
 อิธะเจทำงให้หลงให้หล
 ทำใจจะได้มิตรมาชิดเชย
 ช่วยเตือนมิตรให้มาเยือนอย่าเชื่อณเอย
 ไม่ได้เชยนนุชนงค์นันคงตาย
 ไม่มีรักเหมือนนุชที่สุดหมาย
 ออย่าคายคายตราบเท่าเข้านิพพาน
 ถ้า gang ชื่นเห็นคงจะสงสาร
 คงรำคาญเหมือนเรียมที่เตรียมตรอม
 คงได้ชิดเชยແນບแบบก่อนอม
 ให้พรีศพร้อมพริ้งพระยสนาบยกาน
 มีเงินตรา กินกรุ่มเป็นภูมิฐาน
 ให้เยาวมาลัยชื่นชมกิริมิ์ใจ
 ก็ เพราะว่าความรักมักหลงให้หล
 ยังไม่ได้กัลยาน้ำตาarin
 ช้าวพาราเชิงแซ่แท่กูริน
 กระแสงสินธุ สดประยกระจายฟอง
 บ้างแข่งกันขันสูเป็นคู่สอง
 ตามทำนองเล่นกูรินสินทุกปี
 นุชนาฎพายเรือใส่เสื้อสี
 เส้นเกซีโโคกสร้อยก์พลอยยับ
 ดูม้วมอมหน้าตาเมื่อขากรลับ

ถึงบ้านหอบนอบอ่อนลงนอนพับ
 บังว่ากันวันนี้พีคันนัน
 บังแกสังผู้ดังดังว่าซังชาย
 ได้ยินพูดเช่นนี้ก็มีมาก
 การโลเกียร์มีทั่วทั้งโลก
 กิงด้าเรานี้เล่าก็เร่าร้อน
 ไม่เวล่นเป็นบ้าหังด้วยหวังเชย
 ทุกคำรุ่งมุ่งมาดปราารถนา
 ในเลห์กอลโลกาห้าประการ
 เดือนสิงห์สองล้อถอยกระหงหลวง
 ดอกไม้ไฟโชติช่วงเป็นดวงแดง
 เสียงนกบินพรัดพรวดกรุดอ้ายตื้อ
 สัวผู้คนล้นหลามตามสะพาน
 บังก์แห่ฝ้าป้าพุกชาปัก
 ขับประโคมดนตรีมีละคร
 บังก์ร้องสักราไส่หน้าทับ
 พังสำเนียงสครีไม่มีเครือ
 พังสำเนียงเสียงนางที่กลางน้ำ
 กลับมานอนอ่อนทองกระทวยกาย
 นอนไม่หลับกลับลูกเบิดหน้าต่าง
 เห็นดวงเดือนเหมือนสักษณ์รักคืน
 พื่นนั่งคอยนอนคอยละห้อยหวาน
 เห็นราหูจับพระจันทร์
 พีลีกลั่นครันครึ่กเสียงกึกก้อง
 ประดับเสียงเพียงพื้นพิกพัง
 ให้ว่าดวงจันทร์เจ้าดูเคร้าหมอง
 ออยในป่าราหูอสุร
 แต่ดาวพิมได้มีนาทีชืน
 ควรัญคุณนึงถึงมิตรที่ติดพัน
 - ตามนั้นหลับใจตรึกนึงพาย
 ช่างดูฉันนีกระไรน่าใจหาย
 เปื่องจะตายไปกฐินเขานินทา
 พูดแต่ปากใจนรเที่ยวชนหา
 ใครบ่นบ้าว่าเปื่องไม่เชื่อเลย
 แสนอาวรณ์วิญญาณนิจจาเอี้ย
 ยิ่งเคยเคยก็ยิ่งคิดเป็นนิจกາล
 จะพรพรรณนาสุดคิดให้วิตถาร
 ฉันรำคาญสุดที่จะซึ้งแจง
 ชันทั้งปวงเลยตามอรำแมง
 ทั้งพลุแรงตึงตั้งสะท้าน
 เสียงหวานหวีดเข้าอยู่หน้าจาน
 อลหม่านนาวาในสาคร
 มีเรือซักเต็งแซ่แลสลอน
 อรชารรำร้าวอยู่หน้าเรือ
 ลูกคู่รับพร้อมเพราะเสนางะเหลือ
 เป็นไยเยื่อจับในน้ำใจชาย
 แล้วหวานรำลีกถึงนุชที่สุดหมาย
 เป้าฟูมฟายชลนาทุกราตรี
 จันทร์กระจ่างแจ่มฟ้าในราศี
 ยุพินพืออยู่ไกลนัยนา
 แสนรัณจวนมีได้สิ้นถวิลหา
 ชาวพาราอื้ออึงคะนึงดัง
 ระฆังม่องกลองแซ่ทั้งแตรสังข์
 มีทุกครั้งตั้งทุกคราวนานทุกที
 ไม่ผุดผ่องเมือดอับพยับสี
 มีนาทีปล่อยปละละกัน
 ทุกวันคืนฝ่าวิโมคด้วยโศกศัลย
 พิชัยจันทร์ต่างเจ้าเยวามาลี

เมื่อวันที่เกคนามหาชาติ
สัปปุรุษคับคั่งพงกุมาร
พีพังธรรมเกศน์จบไม่พบน้อง
ไม่พบพักตร์เยาวมาลย์ในการเปรียญ
ถึงฤทธิเดือนอ้ายไม่ได้สมร
ถึงกอดหมอนอนนิ่งแล้วผิงไฟ
พีเป็นทุกข์ทุกเดือนเหมือนจะมัวຍ
ให้คับแค้นวิญญาณนักหนานัก
ให้สุดแค้นแส้นวิตกในอกพี
พระเสาร์ทับชันขาอยู่ข้านาน
ถึงกระนั้นพระองค์ก็คงหาย
แต่ทุกข์พีนี้ยังกว่านั้นไป
เป็นเคราะห์กรรมซ้ำแทรกเข้าแรกกรุ่น
แม่โลเกียร์เจ้ากรรมแกหากรุ่น
ยิ่งเห็นหน้ามีมิตรให้คิดรัก
ชะรѹยเป็นคุ้สร้างถูกอย่างไร
ยกເອາເວື່ອງໃນໄຈສະມຸດ
อันความรักมักคลังตั้งกระทັງ
ครั้นถ່າງเข้าเดือนຍີທົ່ວນາວ
ອຸດສ່າຫຼັບຮູງກາຍໃຫ້ชายเซຍ
ไม่ໄຕຮົງຍັດຄຶກລັວຄຣີເສີຍ
គັດປຶກເປີດເລີສລ້ວນນວລລະອອງ
ນ້ຳງກີກາງຫັນຂອງສ່ອງຮະຈກ
ອຸດສ່າຫຼັບຄອນອຸດສ່າຫຼັບຕັດຫັດເລັນຕາ
ນັບກີຍື່ມພຽມພຣີມພຣາຍຍາຍແກ້ມ
ລ້ວນແຕ່ງຕົວທົ່ວກັນທຸກວັນໄປ
ທັ້ງຂາວຢໍາສໍາວັງເໜືອນຍ່ອງປິ່ນ
ຜູກສາຍສະຫຼຸຍກັບຂ້ອມື້ອລື້ວ່າມີ
ນັບກີໄປວັດວາຫາຫລວງພີ

ได้เห็นนางนุชทรงค์ยอดสงสาร
ซึ่ง瓦ลย์แจ่มแจ้งด้วยแสงเทียน
เที่ยวเมืองมองเลี้ยวสัตชวัดเฉวียน
ก้วนเวียนมาบ้านรำคาญใจ
ยิ่งหนานอนกอดประทับไม่หลับไฟล
ไม่อุ่นใจเหมือนกอดแม่ยอดรัก
โครงช่วยทุกปีได้ไม่ประจักษ์
จนสุกรรักสุดฤทธิ์จะคิดการ
เหมือนพระสีเสาร์กษัตริย์พัสดุสถาน
พระภูบาลเป็นบ้าเข้าป่าไป
กลับสายคืนมาพาราได้
ทำกระไรจะได้ชื่นทุกคืนวัน
มหาหมกมุ่นด้วยผู้หญิงจริงจริงนั้น
จะหากบันไดเมืองประหลาดใจ
อกจะหักเสียแล้วกรรมจะทำไฉน
จึงอาสาลัยนางงามถึงสามฤดู
ถ้านั่นชราบเรื่องคงเดือดหู
มีทุกผู้ทุกคนไม่พ้นเลย
นางสาวสาวอาบน้ำทำหน้าเฉย
ไม่ขาดเลยเป็งข้มั่นดินสอง
อัลล้อมอะเหลี่ยเหลือดีไม่มีหนน
อนงค์น้องน่ารักลักษณ
เห็นผุดดกคิ้วคำชำหนักหนา
เป็นเวชាលวนชัยให้ตายใจ
เอ้าหมึกแต้มให้ดำเนเป็นไฟ
นี่ถูกใจจะไม่รักภักดีนี
ย้อมหวานมันเหมือนกันนมดรสวิตถี
ทุกวันนี้นับถือข้อมือทอง
ขึ้นกีน้อมกายภายนอกของ

ไครไม่รู้คุทีเหมือนพ่นอง
 ธรรมดาว่ารักເນັມກູ້
 ຈະເຈຣາພາທີມແບຍຄາຍ
 ເຊັ່ນກຳນອງຂອງຈັນທຸກວັນເລົ່າ
 ໄກ່ໄວ້ອົກຊາຍທີ່ໜາຍເຫຍ
 ສິບເດືອນສ້າວນຄວງຢູ່ທານາຮຽ
 ເຝັກີດສຶກສາລິກາປາຊະອມ
 ໄມ່ເຫັນນາເຍື່ຍມເຍື່ອນຈຸດເດືອນຍີ່
 ສຸວິຍາວັດຄົງລົງໄວໄຮ
 ໂນມູພືນກິນຮີເຈົ້າເພື່ອເໝື່ອ
 ອຸຟົມເຫຼືອງເວັງດີດັ່ງສີທອງ
 ດອກໄກມຸຖຸບຸບານາມຜາກທີພ
 ສ້າຫລັນລົງຕຽງພື້ຈະດີຄວັນ
 ແມ່ດວງແກ້ວນພເກົາເສາວກາຄ
 ໄທ້ໜົມກຸ່ມວຸນວ່າຍາມຫາຍາເດືອນ
 ສິງເດືອນສາມຄວາມໂຄກໄມ່ເສື່ອມສູງ
 ດາරາຍພຣາຍພຣັງນໍາຕ້າງພຣມ
 ອູ້ແວວົວເວຫາສ້າວນຄາເຮັດ
 ອູ້ກະພຣິມຮົມແດງດັ່ງແສງໂຄມ
 ພື້ນ່າງໜ້າມຄຣີກົກສັ້ດ
 ບຸປັພເພຍກລິນກຳນັນນານກະຈາຍ
 ພື້ເຄລີມຄສົ່ງນັ່ງອູ້ຄູມະສີ
 ພັງເປັນເສີ່ຍສາຍສນວອນໃຫ້ວາງ
 ພື້ນ່າງຄອຍນອນຄອຍນ້ອຍໄປປາ
 ພອຮູ້ສຶກນິກເບີນເດີນອອກໄປ
 ຮາວກັບຄູກຍາແຟສັກແປດໂກ
 ພຣະວ່າຍຫລງຮູ່ປວາດຫວັດປະວົງ
 ສ້າມີໄດ້ນວລທັງຈັນຄົງມ້ວຍ
 ຖາຈະເໝື່ອນມຸດແດງນໍາແຄສົງໃຈ
 ອູ້ສໍາຮາວ່າພຖົທສັບຕື່ເປັນປັດຕົນ

ເນັ້ນຂອບມອງລອນຄູ້ຮູ່ອຸນາຍ
 ເພຣະຕາຫຼຸບອກເຫດສັງເກດງ່າຍ
 ໄກຣອຢ່າໝາຍວ່າຈະປິດໄມ່ມີຄເລຍ
 ເນົງຮູ້ເຖິ່ງກັ້ນນັ້ນຈັນກີເແຍ
 ຍັງໄມ່ເຄຍແສ້ວຍີ່ຄົດຈິຕະບນ
 ນີ້ໄດ້ມີຄວາມສນາຍເຫັ່ນປາຍພນ
 ນ້ຳຕ້າງພຣມພຣັງພຣາວຫາວ້າໃຈ
 ເຈົ້າປັກເຊີໂນກມີນໄປກິນໄຫນ
 ໂອ້ອາລີຍສາລິການ້ຳຕານອງ
 ເມື່ອໄຣເລຍຈະໄດ້ໜປະສົມສອງ
 ໄດ້ປະກອງແສ້ວຈະໜື່ນທຸກຄົນວັນ
 ວິໄລສົບລອຍລ່ອງໜອງສວຣັກ
 ຄົງລືອສັ່ນໂລກາສູຮາສະເທືອນ
 ພຶ່ມັງຝາກຮັກໄຄຣີຄຣະເໝື່ອນ
 ສົດເພື່ອນຄສົ່ງໄຄສິນໃຈຕຽມ
 ຈັນທົງຈຳຮູ່ແສງມາຍາມປຽນ
 ພົ່ນ່າງຮັນຈົນທົງເພີ່ມປັ້ງໂພຍມ
 ເໝື່ອນດວງເນດຽນຫຼານາງສໍາອາງໂລມ
 ລອຍໂພຍມລ້ອມຈັນທົງພຣະນຣາຍ
 ນ້ຳຕ້າງໜ້າດເຍື່ອກເຍັນກະເໜັນສາຍ
 ຕ້ອງພຣະພາຍຫອມປະທິນເໝື່ອນກລື່ນນາງ
 ສິນສົດທະລົງພລອດກອດກະຮາງ
 ຈຶ່ງປລອບນາງທາງວ່າດ້ວຍອາລີຍ
 ຂອງຖຸກມີອຍອດຮັກອໍາຍື່ຜລັກໄສ
 ສ້າມັນໄຄຣເຫັນຈັນແລ້ວບັນຈິງ
 ຈົນຫຼູບໂຫເສຍຄຣີດັ່ງຜິສິງ
 ເຮັກສັນຍິ່ງກວ່າພຣະວ່າຍໄປ
 ໄກຣະຫ່າຍດັບເບື້ນເຫັນໄມ້ໄຫວ
 ໄທ້ສັງສັຍວິ່ນຍູ້ງານເປັນອາຈີນ
 ຕາມສັກທີ່ວ່າຄູ້ອູ້ທັກເຊີນ

ช่างพูดจาตาดำดังน้ำเงิน
 เอื้อแก้วขัดด้วยอะไรในหนอง
 เห็นที่อื่นคืนดาษไม่ขาดวัน
 เมื่อนแสบห้องต้องฝีนกลืนข้าวตาก
 เมื่อนอคบ้ำกินมันยามกันดาร
 กระจะจันทน์คันระบุปผาสุด
 ประเวณเมื่อบพไตร
 ถึงเดือนสี่ปีสุดถึงครุฑ์ใหม่
 พังเสียงปีนยิบอัตนา
 ถ้าความทุกษ์เราตั้งเมื่อนยังปีน
 นวลดหงคงจะรู้ถึงหุดัง
 ทุกวันคืนเดือนบีไม่มีหยุด
 ในกรวงช้าเมื่อนเขาเชือดເອາເລືອກຮະເດັນ
 ความรักนุชสุดหลงພະວະຈິດ
 ลື່ມບົດມາຮາດທັງຕາປີ
 ພວໃຈຮັກແມ່ເລື້ອງວ່າເສີຍພຣະ
 ຮັກຄນອື່ນລື່ມຕົວຈົນມັວເມາ
 จะໄດ້ຖານີໄດ້ມຽຸແນ່
 ສັງສາຣາໃຈໃຈດີຈະຫຼືດເຊຍ
 ສັງສາຣາມີອໝາຍຈະກ່າຍກອດ
 ສັງສາຣາອົກອົກໂອ້ອນນິຈາ
 ສັງສາຣາຮໍສັງໜ້າຍຈະໄດ້ຈຸດ
 ສັງສາຣາຕາພີແຕ່ນີ້ໄປ
 ໂອ້ອກເຮາມີກຣມທຳໄຈນ
 ໄດ້ແຕ່ຫົວໄວ້ຂມໍຕຣມອຸຮາ
 ທຶ່ງໄດ້ແຫວນໄວ້ຂມໍຕຣມຈິດ
 ໄດ້ຂອງອື່ນໜີນແສນທັງແດນໄຕ
 ຈະວ່າໂສກໂສກອະໄຣທີໃນໂລກ
 ຈະວ່າໜັກໜັກອະໄຣໃນດິນຄອນ

ກົມສິ້ນເໜືອນຕໍ່າຮາສາຮັນ
 ແຕ່ວີ່ອຮັກນຸ່ງສຸດກະຮະສັນ
 ຈະຮັກກັນກົປະເດື່ອວເມື່ອເກີ້ຍວພານ
 ຮະຄາຍປາກໄມ່ລະມູນເໜືອນຮັນຫວານ
 ກວ່າຈະພານພບຂອງທີ່ຕ້ອງໃຈ
 ໄມ່ເໜືອນຮາສົມົງມີຕຣີພິສົມຍ
 ໄມ່ວ່າໃຄຣຖຸກຕົວທີ່ໂລກ
 ຢັງໄມ້ໄດ້ນຸ່ງນາງທີ່ປ່ຽນຄານ
 ຮອບມານັ້ນຄຣານີເວສວັງ
 ພິກພິ້ນກະຈະໄຫວເໜືອນໃຈຫວັງ
 ຈະນອນພັງທຸກໆພື້ນມີເວັນ
 ພື່ແສນສຸດທຸກໆໃຈໃຄຈະເຫັນ
 ໄຄຈະເປັນເຊັ່ນໜ້າທັງຫຸນ
 ຈົນລື່ມຄິດຢູ່ຕິການໄໝປັດສື
 ເໜືອນໄມ່ມີກີຕີຢູ່ຢູ່ດູເສີດເຮາ
 ເພື່ອເລັກກີໄມ້ໄດ້ອະໄຮເຂາ
 ອຸດສ່າໜ໌ເຝັ້ນຢູ່ໄປໜ້າງໃຫນເລຍ
 ເຫັນຈະແກ່ເສີຍເປົ່າແລ້ວເຮາເອີ່ຍ
 ສັງສາຣາຕົວຕົວເວີຍຈະເອກາ
 ສັງສາຣາປາກພລອດໄຟ່ນັກຫນາ
 ໄຄຈະມາແອນອກໃຫ້ອຸ່ນໃຈ
 ສັງສາຣາສຸດເວກນານ້າຕາໄຫລ
 ຈະດູໃຄຣຕ່າງເຈົ້າຈະເປົ່າຕາ
 ຈຶ່ງຈະໄດ້ແນບຫົດຂົນໜ້າ
 ທຶ່ງໄດ້ຜ້າໄວ້ທີ່ມີກີຕຣມໃຈ
 ໄມ່ເໜືອນໄດ້ມົງມີຕຣີພິສົມຍ
 ໄມ່ເໜືອນໄດ້ນິນ້ອງປະຄອງນວລ
 ໄມ່ເທົ່າໂສກໃຈໜັກເໜືອນຮັກສມາ
 ທຶ່ງສີ່ງນັກກີໄມ່ໜັກເໜືອນຮັກກັນ

จะว่าเจ็บเงับผลพอยแก้หาย
แต่เจ็บแค้นนี้แผลแสวงจะเจ็บครั้น
จะว่าเข้มงมอะไรในพิภพ
ถึงคนคนก็ไม่สู้ความคอม
จะว่าเมามาจะไร่ก็ไม่หนัก
เกิดถูกยิงชิงกันถึงพันแทง
บังชอกต่อยกันจนลอบลอบดีหัว
อันโกรธซึ้งทึ่งกันทุกวันมา
จนพระเนรເගาศตื้อญี่ปุ่นได้
บังร้อนตัวกสวอดเหมือนมดแดง
บังก์แต่งเพลงยาร้าเป็นน้ำโน้ม
พอลลงเยยให้แม่สือเอ่าไป
บังก์ถูกແມสือหลอกปอกເօາหมวด
ก้าแมสือชื่อทรงคงໄດ້ครอง
บังก์รักษาข้างเดียวลงເຄີຍວເບີນ
ວິສີພຣະຖຸກວັດຂຶ້ດຖຸກອງລົ້ມ
บังก์ถูกລົມຮອກອອກມາເກົວ
ໄມ້ໄດ້ເມືຍເສີຍຂອງຮ້ອງເຂາໂຄຣ
ເງວ່າພຣະຄຣານັ້ນກີບັນຍູ່
ທ່ານຈັນສີກສັກຫຼັາພາກັນອາຍ
ເພຣະໂລກຍິ່ພັນເຜືອເຫຼືອສະລະ
ນີ້ຖຸກຖຸກສົກຈະໄມ້ໂລກຄະໂມບນົມ
ຈະພຣະແນວວາໄປໃຫຈະໜົດ
ມີໃຈຈັນຫຍາບຳແກສັງວ່າຄົນ
ຈັນຄົນຫົວໜ້າໂຄກເປັນໂຮຄຮກ
ສວາຫຫວັງຕັ້ງຈົດເປັນນິຈນີ້ອງ
ພອມ່ານເຄີນເປັນທີປະກັງທຸກໆ
ທ່ານທັງໝາຍໝາຍຫຼົງອຢ່າຊີ້ງຫັ້ງ
ອັນເຮືອງຮາວຕັ້ນຫານີ້ສາຫັສ

ถ้าเจ็บกายนี้ว่าจะอาสัญ
สุดจะกลั้นสุดจะกลืนเขินอารมณ์
ไม่อาจทนบอกระเพดพ์ที่เข็คบม
จะว่าลมลงปากนี้มากแรง
ยันเมารักเช่นนี้มีทุกแห่ง^๑
การพลาจแพลงสัมตามวยชีว
เข้าสับตัวใส่คุกทุกชั้นกหนา
 เพราะต้นหนาตัวเดียวมันเห็นยวแรง
 สักออกไปชัดเพลลาเที่ยวเสาะแสรวง
 หนองตะแคงคว้าหงายสนบายใจ
 ว่ารักโฉมมิ่งมิตรพิสมัย
 แต่ละใบราคานึงสำลังทอง
 เจ็บอกอุดอันอย่างเดียวของ
 เป็นหอห้องเรือนเรือเป็นเชื้อวงศ์
 บ้างก็เป็นสังฆการรีสีกชีสงฆ์
 ถ้าลากตรองมาหาเปลืองผ้าไตร
 ซักสะพานแหงนท่อน้ำตาไหล
 กลับบวนชีใหม่สาวมนต์ไปจนตาย
 บวชเเนรูรู้ไว้เป็นศิษย์ดังจิตหมาย
 พวกรหงษ์ชัยลือดังทั้งพิกพ
 แต่เป็นพระแสงยังคิดมิตขบบ
 ให้ปรารภเรื่องผู้หงษ์ปะรังประวิงวน
 เหลือกามหนدنับไม่เสร็จเหมือนเม็ดฝน
 อายร้อนรนร้าว ran รำคาญเคือง
 อกจะหักเสียเพราะครอมจนผอมเหลือง
 จึงแต่งเรื่องรักไว้ให้คนฟัง
 ให้ผาสุกตามประสาเป็นบ้านสัง^๒
 ฉันต่อตั้งแต่งความตามทำนอง
 ถ้าใครติดเสียงได้ฉันให้ถ่อง

อุตส่าห์หัดวิชาหาเงินทอง
ถึงยากจนชนหาปะรำสายาก
บังก์ชอบชาววังรังกระบวน
ที่เต็มอัดกลั้มมันกลั้นไม่หยุด
เป็นเงินแดงແย່ງຊຸດຊຸດເອາເພລະ
ເພຣະໂລກີ່ຈ້າກຮມແກທໍາເບັນ
ສຶກເຫວຸບຕຸກຸງຄົງພົງສຸບຮຣນ
ສ້າກັນລັ້ນເປົ້າຍັງດັ່ງເສີຍັງຝ່າ
ແຕ່ເນີນເບີນສີຍັງອີງຄະນື່ນໄປ
ສ້າຄັນເຊື່ນຕົກຕອງກີ່ຕ້ອງທີ່
ກົມໄດ້ສາຍສມຽນອນຄລູນໂປ່ງ
ແຕ່ນັ້ນຕົກນອນຕົກນິກຄື່ນນັ້ອງ
ສ້າໄຄຮແຍ່ງແກລັ້ງພາຫວັນຕາໄປ
ຈະຄາກເຂືອດເລືອດເນື້ອເອາເກລືອທາ
ຈະກີ້ນໃຫ້ກາແຮ່ງຮັນແຍ່ງກິນ
ເຂະອະໄຣໃຈຕົກນະນີ່
ຈະເບີນເວຣເປົ່າເປົ່າໄມ່ເຂົ້າຍາ
ເມື່ອຮັກເຂາເວຣກີ່ຮັກໄວ້ນິ່ງນິ່ງ
ສ້າຄູແທແລຈະໄປຂ້າງໄຫນພັນ
ຄຣັນຄົດໄດ້ຫຍ່ງໜີ່ໄມ້ເນື້ອງໂກຮ
ທີ່ຈົງຈົດຈົນໄມ້ກຳສ້າຈະມ້າໂຄຣ
ແຕ່ຄວາມຮັກຈົງໄມ້ກີ້ງຮັກ
ນ່າຫວ່າຮ່ອຫອເຮາໄມ້ເຂົ້າເພລງ
ດ້ວຍຄວາມຮັກຫັກແນ່ນແສນຈະຄລັ້ງ
ສ້າສມຽນນິ້ນແລຈັນພລັນສນຍາ
ທຳກະໄຣໂນມເນລາຈະເຂົ້າໄກລ້
ຂອເປັນຫ້ານາງງາມໄປຕາມຈົນ
ຍື່ງຮັພັນປັນປົວນັງຈຸນຈົດ
ເໜືອນໝາຍໄນ້ກາລາປາພາສີ

ກີ່ເພຣະຂອງສິ່ງເດືອມັນເກື່ອງກວນ
ທີ່ມີມາກຕັ້ງກອງຄຣອງສງວນ
ເນື້ອກິ່ນວາສເສີຍກົງຫວານຫານກີ່ເພຣະ
ກົງບຽດເວົວວັດໄປວັດເກະ
ເສີຍທະເລະງຸນວາຍໄມ່ອາຍກັນ
ເພື່ອຢູ່ເປັນທົ່ວໂລກໃຫ້ໂຄກສ້າລົ່ງ
ກີ່ເໜືອນກັນກັບເຮົາທີ່ເຄຣ້າໃຈ
ຫຼູຈະຫາເສີຍດ້ວຍດັ່ງພັ່ງໄມ່ໄຫວ
ຮາວກັບເພີ່ໃໝ່ພັ່ງສວ່າງໂພລົງ
ແຕ່ເຮົານີ້ຂົວຂາຍແຫບຕາຍໂທງ
ຍັງດັ່ງໂດ່ງພລອຍເຫັນເຄຣ້າໃຈ
ແມ້ນຈະຮອງໜລາສັກຫ້າໄຫ
ຄົງຈະໄສ່ເສີຍໃຫ້ຍັນໄມ່ນັບຫັ້ນ
ສັບຕື່ອະເສີຍໃຫ້ສາວົມສົກວິລ
ຈຶ່ງຈະສື່ນຄວາມແດນແນ່ນອຸຮາ
ໄມ່ຄວາມທີ່ຈະໂກຮຢື່ງດ້ວຍຫຶ່ງສາ
ຈິຕະນະອ່າຍ່າມທິດໃຫ້ຜິດຄນ
ຖົງໂຄຮົງນາງງາມຕາມກຸສລ
ອຍ່າຮ້ອນນຽກຮານຮ່າຄາມູໃຈ
ຄ່ອຍປາໂມກຍື້ມຍ່ອງສນອງໄຟ
ຕັ້ງໜັນໃໝ່ງກະນັນດີຈັນເອງ
ຍັງໄໝ່ກັກໄດ້ກ່ອນລົງນອນເຂັງ
ພູດເອາເອງແກ້ເອງອອກງຸນວາຍ
ເຫັນກຳລັງທີ່ຈະກັກໃຫ້ຮັກຫຍ
ໄມ່ເໜືອນໝາຍແສ້ວເຫັນໄມ່ເປັນຄນ
ຈັນຈະໄດ້ຝາກຮັກເສີຍສັກຫນ
ຈະສູ້ກັນທຸບຄອງໃຫ້ອັນໃເຊ
ສ້າມັນຜິດທີ່ນີ້ແສ້ວກີ່ໃຫນ
ສຸດວິສັຍທີ່ຈະມຸ່ງຜຸງປອງ

จะเจ้าชิงดังใจไม่ได้แท้
ถ้านิรภัยให้ห่มอนนิกกิที่ศรีกครอง
นิกไกแส้วกิเปล่าเราบึงวุ่น
ท่านข้าอ้อมหน่อรัชต์ติ่กิจไป
เด็งกราดเดือกเต็อกหะรแต่ขออยู่แล้วหนอด
จะกระโจนໄลเมอาเราก็ชน
ไม่ได้ตามควรภารແຮຍສັກฯ
อุราเราร่อนเริงดังເຫດສີຄຸກ
ນົດອະຕ່ລຸມສາຣີປິກເຮັບ
ໃນເມມືອນພາເພີກຂາໄຕ້ພາກ
ລະວິເຄື່ອງຫ່າວັກີນໍາເກສີຍ
ສ້າຫຼັບເສັກໂຕກົດສົງຖຸກວິນໄປ
ຈະຂອດນ້ອຍຫ້ອຍກລອກສວາງ
ເມີນແຕບສທາງພຣະພຣະມອຈຮັບ
ໃນຫາດີນີ້ນຸ້ງຊື່ນີ້ນຳຍແກ້ວ
ມີເຕີຖຸກທະກນກັນໃຫ້ອັນອາຍ
ເຮືອງກົງບຽນປີເຕືອນສີສິນ
ເຄົນເຮືອງວັກຫັກເຫຼຸດເກີນໄທ້ພັງ

ມີກິດຕ່ກວ່າພົນນີ້ກິມີຕົກຄອງ
ຈະນອນວ້ອງຄະຄາເຄີນໄຫ້ເຍືນໄຈ
ເຫັນປະຄຸນນໍາຕາພາກັນໄຫລ
ແຮນອາສີເພີຍອກນະຈະວາຍຫນີ້
ຈະຫຼູ້ຂອສາກພົດກົງຈັດສູນ
ຄຣືນຈະກນອງຢູ່ເຄົາເກີຖຸກົງ
ຖາກທີວາຮາຕີໄນມີຊາ
ຂະບາກບຸກເຂົ້າໄປໂຄຢ່າງໄວສີ
ກີຈີຈີເສັນກັບສົ່ວນອະຂະນມອງລົງ
ຕ້ອງອາວີເຮັກໄວແຕ່ເນື່ອໃຈ
ສັນເກື້ອງຈອບເຫັນເກົ່າກົມໍໃຫລ
ກວ່າຈະໄດ້ພົບພາຍກິນານຄຣືນ
ແຮນນິວາສະຈາວປ້າພນາສ້າມ່າ
ໄປສວະຮະກນພານສ້າງານູ້ກາຍ
ເກີນຄລາດຕະສົງຄລາເຄສົອນໄນ່ເໜີ້ໜົນໝາຍ
ເປົ້າເຜູ້ຫາຍສິນຄີລອນຈົ່ງ
ໄຕຮອຢ່ານິນກາວ່າສັບຫັງ
ພອເວັງກິມີເກົ່າເນື້ອງກາ